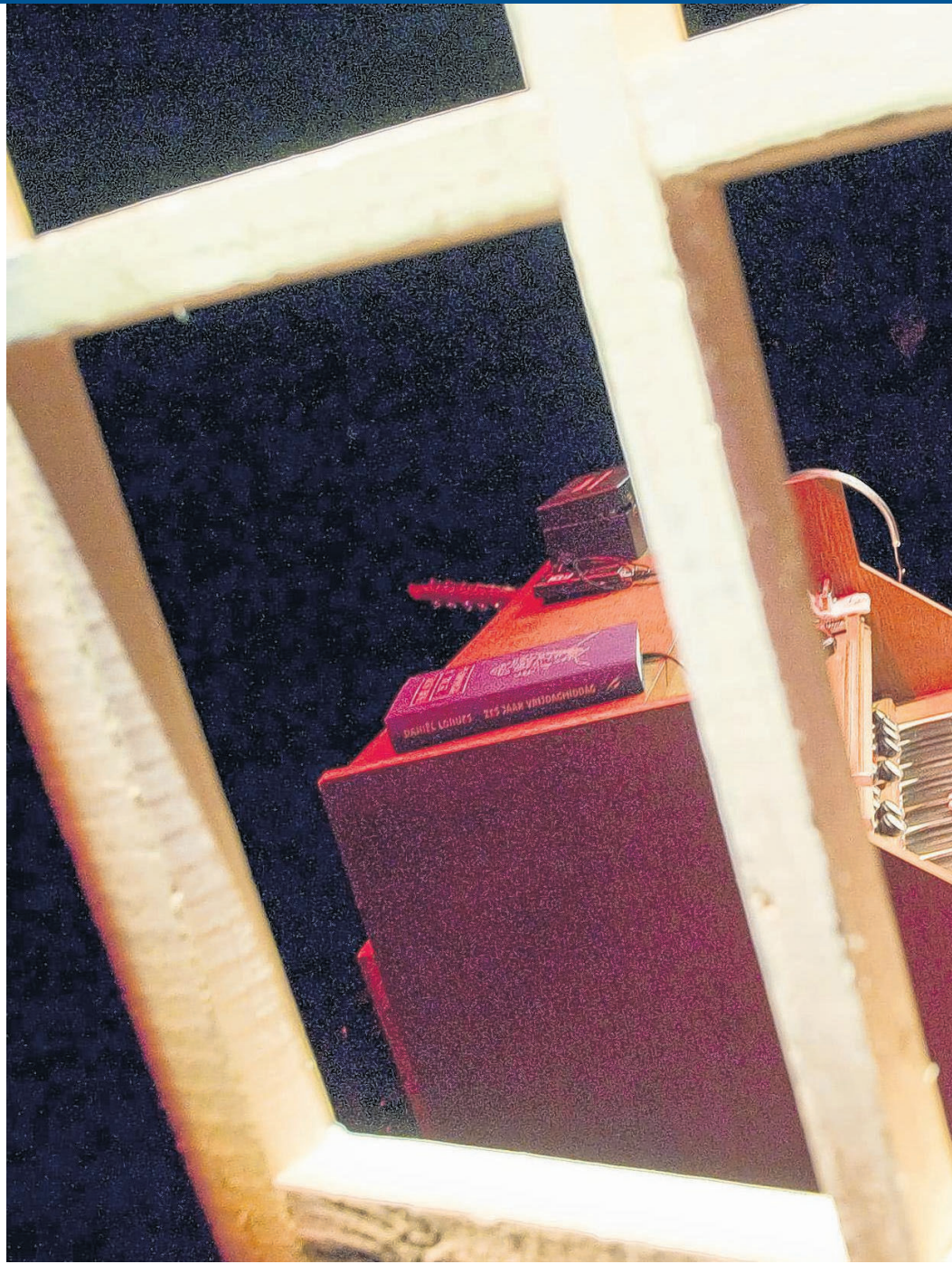

Daniël Lohues is toe aan de herfst. Allennig IV is het laatste deel van het vierluik waarin hij zich laat leiden door de seizoenen. De oogst is rijker dan hij ooit had kunnen denken, maar dat betekent niet dat hij zichzelf nu ook beter begrijpt. „Het wordt steeds ingewikkelder.”

DOOR INGRID BOSMAN
FOTO WOUTER BORRE

NOOIT VERLEGEN OM EEN STUKJE *muziek*

Daniël Lohues

- ▶ Emmen (1971)
- ▶ Componist, zanger, multi-instrumentalist, producer.
- ▶ Bands: The Charlies, Skik (1994), Lohues & The Louisiana Bluesclub (2003).
- ▶ Tourt sinds 2006 solo door het land met Allennig, zijn jaargetijden-vierluik. Nu met het laatste deel, Allennig IV (herfst).
- ▶ De gelijknamige cd verschijnt op 6 maart.
- ▶ Lohues schrijft ook nummers voor onder anderen Herman van Veen, Freek de Jonge, Jenny Arean en Paul de Leeuw. Werkt samen met Herman Finkers.
- ▶ Hij schrijft wekelijks een column in het Dagblad van het Noorden.

WAAR TE ZIEN

Daniël Lohues - Allennig IV

Morgen (vrijdag 19 februari) 20 uur Theater De Kappen Haaksbergen en zaterdag 20.15 uur theater Hof 88 in Almelo. Daarna: 4 maart Raboltheater Hengelo, 12 maart Reggehof Goor, 13 maart Stadstheater De Bond Oldenzaal, 15 en 16 april Theater De Voorvechter in Hardenberg.

Een tijdje geleden, met sneeuw op het land en een volle maan erboven, wilde hij 's avonds laat bij zijn huis in Erica een foto maken. „Het werd een dikke ruisbende”, bekent Daniël Lohues tegen de fotograaf van de krant. „Al vind ik een beetje ruis best mooi, hoor. Ook in de muziek. Die korrels, het wordt er nostalgisch van.”

Er is veel gebeurd sinds Allennig III. In de zomer na die zomer produceerde hij een plaat van Want Want ('Jonge jongens uit Kampen, goeie band'), ging hij op reis en schreef 'een hele hoop liedjes'. Een stuk of 50, 60, schat hij. Een handvol zit in het nieuwe theaterprogramma, dat ook veel oude bekenden bevat. *Annelie*, waarvoor hij de Annie M.G. Schmidtprijs kreeg. *Beste koningin*. De Skik-klassieker 't Giet zoas 't giet. Wie zaait mag oogsten immers. Op de cd die 6 maart uitkomt staat wel allemaal nieuw werk. Zijn reizen voerden hem onder meer naar Amerika en Canada. „De grote vlaktes, daar gaat het mij om. *The Great Plains*. Een oceaan van golvend gras. En waar het bouwland is geworden: graan zover het oog reikt. Dat is zo mooi. Achter ons huis was vroeger ook een vlakte waar je kon spelen wat je wou. Maar het is net alsof ik het nu beter zie. Alsof je oog als kind nog niet zover reikt. Waar ik nu woon kun je

ook een heel eind weg kijken. Het is het laagste puntje van de Hondsrug hè, waar het veen is afgegraven.” Hij zwijgt een kort moment. „Hoewel, er zijn ook wel glooiingen. Ja, ik begin de laatste jaren wel meer reliëf te zien.” In één adem: „Nou, daar gaan we alweer.”

Hoe bedoel je, daar gaan we alweer?

„Dat heb je met die interviews. Ik beweer iets, maar het kan de volgende keer al weer heel anders zijn. Zo, dan weet je precies hoe ik in elkaar zit. En ik wil het graag zo houden. Dingen veranderen nou eenmaal steeds in je hoofd. Ik kan er niet tegen als alles altijd hetzelfde is. Neem nou het weer; het mooie van Nederland is toch dat dat hier steeds anders is.”

Er zijn ook mensen die somber worden van zo'n grijze dag als vandaag.

„Oh nee, daar trap ik niet meer in. Het zit in het eerste liedje van mijn theaterprogramma: *Mistig, kaold en stille*. 'De takken van de bomen schreien zachies.' Daar kun je zeker triest van worden, ja, helemaal als je net iets lulligs hebt meegemaakt. Maar ik laat me niet meer triest maken.”

Omdat er niks vervelends aan de hand is?

„Ja, maar ook omdat ik het klappen van de zweep ken. Anders kan de winter lang duren, hoor. Ik heb de muziek om me-

zelf op te beuren.”

Dat is soms nodig?

„Jaaa, er gebeuren in ieders leven dingen waarvan je niet opkapt. Hoe ouder je wordt, hoe meer je dat tegenkomt. Ik kom uit een grote katholieke familie, de eerste ooms en tantes komen uit de tijd. Maar ik heb nog geen klagen, hoor. Kijk, dan komt dat eeuwige relativeren weer boven. Dat kunnen wij zo goed, hè? 't Giet zoas 't giet.”

Je kunt ook relativeren tegen beter weten in

„Dat is het niet. Nou ja, soms misschien ook wel. Dan maar liever naïef.”

Lohues zwijgt abrupt; een technicus komt de vloer van het theater opgewandeld. De zanger bekent dat hij snel is afgeleid. En dat dat nu niet door de technicus komt. Zijn blik blijft rusten op de vleugel.

Waar dacht je dan aan?

„Wil je dat echt precies weten?”

Ja.

„Ik dacht aan een liedje. De keuze tussen majeur septiem en mineur septiem in een bepaalde overgang. Op de plaat staat het in majeur, ik vroeg me net af of ik het vanavond in mineur zou doen. Nee, dus. Want daarna komt er een ander akkoord en als ik dan eerst mineur pak, dan geef ik dat al een beetje weg. We hebben

het hier over compositie hè?”

Dat had ik begrepen.

„Zo gaat het de hele tijd. Ik probeer de gedachten in m'n kop bij te houden, maar dat is bijna niet te doen. Je ziet wat ervan komt: zoals ik nu tegen jou doe, dat is sociaal toch niet erg handig. Ik ben nu eenmaal zó gewend om mijn creatieve denken voorrang te geven op wat dan ook. Als ik 's nachts een idee krijg sta ik op. Zo zonde om een idee te laten liggen. 's Ochtends ga ik ook eerst een poosje zitten typen. Ik schrijf op wat ik heb gedroomd, maak lijstjes. Ik had op een gegeven moment een muur vol van die post it-briefjes, allemaal gedachten. Nu doe ik het op de computer. Ik kan het iedereen aanraden. Als je wilt weten hoe je ergens in staat kun je bij jezelf te rade gaan. Je kunt erachter komen wie je bent, dat vind ik wel belangrijk.”

En?

„Het wordt steeds ingewikkelder. Ik ben nu 39, maar het wordt er niet duidelijker op. Ik ben gewoon een aantal verschillende figuren. Ik vind ook wel eens briefjes waarvan ik denk, wie heeft dat opgeschre-

ven? Ik kan aan het handschrift zien dat het van mij is, maar ik ben het er volledig niet mee eens.”

Voor hetzelfde geld valt het later alsnog samen. „Ik ben eigenlijk altijd geobsedeerd geweest door cirkels. Het kan jaren duren, twee weken, of een paar uur, maar er komt altijd een moment dat het goed komt. Ik heb inmiddels wel geaccepteerd dat niet God daar de hand in heeft, zoals ik jarenlang heb gedacht. Het is gewoon hoe het gaat. Daarom hou ik ervan om terug te kijken. Dan zie je die cirkels. Met Allennig IV is er ook weer een rond, ja. Herfst is een oerwoord. Harfst in het nedersaksisch, harvest in het anglosaksisch. Herfst, oogst u, het is niet toevallig. Hier zit alles in wat ik heb geleerd over muziek maken. En over in het theater staan. Mensen verstaan alles letterlijk, dat ben ik heel fijn gaan vinden. De boodschap, weet je wel. Je bent troubadour. Het gaat om de verhalen.”

Merk je dat je ook in figuurlijke zin wordt verstaan?

„Het is wel gebeurd dat mensen begonnen te schreien. Vertel ik over mijn oma, en dan

‘ALLES EERST IN DE KOP MAKEN EN DAN PAS EEN INSTRUMENT PAKKEN, DAT IS WAT IK DOE’

